

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Piotr Niedzielak

w sprawie obwinionego **P. C.** – sędziego Sądu Rejonowego w K.
po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 grudnia 2018 r. wniosku obwinionego o wyłączenie sędziów
na podstawie art. 42 § 3 i 4 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. -
Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U.2018.23 j.t. z późn. zm.)

postanowił:

**wniosku o wyłączenie sędziów A. T., T. P. oraz ławnika W. P.
od udziału w sprawie nie uwzględnić.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 4 grudnia 2018 r. (które wpłynęło do Sądu Najwyższego w dniu 7 grudnia 2018 r.) sędzia Sądu Rejonowego w K. P. C. obwiniony o popełnienie szeregu przewinień dyscyplinarnych wniósł o wyłączenie sędziów i ławnika wyznaczonych do rozpoznania sprawy z jego odwołania od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w [...]. W uzasadnieniu wniosku podniósł okoliczności dotyczące powołania sędziów Sądu Najwyższego w szczególności Izby Dyscyplinarnej oraz Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, kwestionując – w tym z odwołaniem się do zapatrywań prawnych przedstawicieli nauki oraz judykatury – legalność wyboru w/w sędziów. Zakwestionował również legalność wyboru ławników orzekających w Sądzie Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest oczywiście bezzasadny. Podniesione w nim okoliczności odrywają się całkowicie od podstaw normatywnych wyłączenia sędziego lub ławnika określonych w rozdziale 2 Działu II Kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U.2018.23 j.t. z późn. zm.). Obwiniony koncentruje się na wykazaniu niekonstytucyjności powołania przez Prezydenta RP sędziów Sądu Najwyższego oraz upolitycznieniu wyboru ławnika – członków składu orzekającego. W tym stanie rzeczy podniesiona przez obwinionego argumentacja pozostając poza przesłankami z art. 40 kpk oraz 41 § 1 kpk w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych, nie mogła prowadzić do oczekiwanego przez niego skutku.

Nie można przy tym nie zauważyć, że argumentacja wniosku jest wewnętrznie sprzeczna, gdyż wnioskodawca domaga się wyłączenia sędziów i ławnika, których prawo do sprawowania wymiaru sprawiedliwości *a limine* kwestionuje.

Na koniec trzeba wskazać, że pismo obwinionego w zakresie w jakim dotyczy innych sędziów i ławników, niż wyznaczeni do składu orzekającego w przedmiocie odwołania obwinionego od wskazanego na wstępie wyroku Sądu Dyscyplinarnego nie wymaga żadnego procedowania, jako zwyczajnie bezprzedmiotowe, gdyż idąc tokiem rozumowania wnioskodawcy, za dopuszczalne należałoby uznać domaganie się wyłączenia, na przyszłość, od rozpoznania sprawy wszystkich sędziów w Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej.